

CarpMAX: Nejčtenější elektronický kaprařský magazín

twitter

facebook

issuu

twitter

facebook

issuu

2013 CARP MAX červen

elektronický kaprařský magazín

I. IMPERIAL BAIITS CUP

www.carpmax.cz - www.carpmax.mrk.cz

OBSAH

CARPMAX 05/13

04 VELKÉ FRANCOUZSKÉ POKUŠENÍ
MICHAL KUČERA

13 TĚŽKÝ ŽIVOT KAPRAŘE 1
ONDŘEJ FILIP

18 VAŘÍME V BIVAKU (5) - omáčky
INTERNET A REDAKCE

21 KDYŽ SE STINKY PROJEVÍ
ŠTĚPÁN CIGÁNEK

25 PELETY PRO PLAVANOU
JIŘÍ KADUBEC

28 KAPRAŘSKÉ AKCE - červen
REDAKCE

29 TOP 3
Redakce

31 BRODSKÝ MARATON 2013
ŠTĚPÁN CIGÁNEK

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři, kamarádi od vody, vítáme vás u nového vydání kaprařského magazínu CARPMAX. V tomto vydání naleznete zajímavé články o úspěšných výpravách k vodě. Neopomineme české svazové vody, ale podíváme se i na francouzský Cassien. Z technických článků nabízíme výrobu pelet včetně jednoduchých receptů.

Od června začíná první veřejné testování našeho internetového rádia. Více informace se dozvíte v tomto vydání magazínu.

Pokud se vám CARPMAX líbí, připojte se k nám na facebooku. Budete tak mít pravidelné informace, zajímavé články a soutěže, které naleznete pouze na facebookovém profilu.

Ať se vám dobře čte

VAŠE REDAKCE

KONTAKTY

REDAKCE
redakce@carpmax.cz

REKLAMNÍ ODDĚLENÍ
marketing@carpmax.cz

WEBOVÉ ODKAZY
www.carpmax.cz
www.carpmax.mrk.cz

Dále nás naleznete na:
Facebook.com, Issuu.com a Twitter.com.

AKTUÁLNÍ INFORMACE

Časopis CARPMAX pro vás připravil na svých internetových stránkách testovací verzi internetového rádia zaměřeného na kaprařinu. V jeho programu naleznete příběhy od vody, ale stejně tak i technické články. V průběhu programu Vás bude provádět i free muzika.

K moderování pořadů využíváme elektronickou moderátorku Elišku, která zdárně převádí psaný text na mluvené slovo. Pokud budete mít zájem i zařazení VAŠICH textu do programu rádia, tak stačí podklady zaslat na email redakce@carpmax.cz.

Aktuálně na iRadiu můžete využít veřejného testování kde je pro vás hodinový pořad zaměřený na kaprařinu. Více informací na www.carpmax.cz

iRadio pro obchodníky

Obchodníkům z oboru rybaření nabízíme možnost uvést v programu internetového rádia reklamní spoty na produkty a služby. Detailní informace vám rádi podáme na emailu marketing@carpmax.cz. Využijte jedinečnou možnost oslovit nové zákazníky za příjemné ceny. Těšíme se spolupráci. Marketingové oddělení časopisu CARPMAX.

YOUR WORLD. WORLD OF YOUR FISHING

CARP MAX.cz

MAGAZINE & RADIO

Tématický nákup

Hledání na Aukru

Hledat

Uživatelské menu

Vítejte
Redakce

Hlavní administrátoři

Máte 0 nepřečtených vzkazů.

- vzkazy
- nastavení
- vyhledávání

AKTUÁLNÍ VYDÁNÍ

2013 CARP MAX
elektronický kaprařský magazín

NOVÁ SEZONA
PŘÍRODNÍ PRÁVIDLA

IMPERIALISTICKÁ
KAPŘÍ PRÁVIDLA

IMPERIAL BAITS CUP

www.carpmax.cz - www.carpmax.mfi.cz

- Úvodník a obsah
- Kapři na konci světa - Štěpán Cigánek
- Slovensko, země gigantů - Michal Kučera
- Imperialistická kapří manie - Jaroslav Šupík
- Toušeň 2012 - Jaroslav Rabiňák
- Volání jara - Ondřej Filip
- Galerie TOP 3 - Redakce
- Aktuální kaprařské akce - Redakce
- Krásný víkend, krásné ryby - Přemysl Čejp
- Vaříme v bivuaku (4) - Redakce
- Informace k Imperial Baits CUP - Redakce – Tým Imperial baits

CARP MAX
iradio

Stažení zdarma / Free download

Lac du Saint Cassien byl mým snem už dlouho. Nejslavnější kaprová voda, která je zároveň považována za nejobtížnější revír kontinentu. V jezeře (680ha) se nachází jen velmi omezený počet kaprů, kteří jednak mají dostatek přirozené potravy a jednak jsou za ta léta celoročního

rybářského tlaku natolik vyškolení, že je velmi nesnadné přimět je k záběru. Ulovení každého z nich má mezi rybáři velkou váhu, a to jak v přeneseném významu, tak i doslovně. Většina zdejších kaprů totiž váží přes patnáct a ti největší přes třicet kilogramů...

Původně jsem se na Cassien chystal v listopadu. V té době bývá teplota vody ještě přes deset stupňů a také noční mrazy nejsou v tuto dobu obvyklé. Vše zhatil Svátův nabitý program v zaměstnání a tak jsem výpravu odložil na leden. Byl to dost velký risk, neboť lednové počasí bývá nevyzpytatelné i na jihu Francie, ale nechtěl jsem jet bez svého parťáka. Bohužel, vývoj nových aut

není jednoduchá záležitost a tak už koncem prosince bylo jasné, že Sváťa nebude moci jet ani v lednu. Neztrácel jsem optimismus, neboť jsem byl dohodnutý ještě s Petrem, který s námi absolvoval podzimní výpravu do Maďarska. Můj plán dostal vážnou trhlinu teprve ve chvíli, když mi Petr pár dní před odjezdem oznámil, že vzhledem k osobním komplikacím bude muset termín o několik týdnů posunout a navíc ještě neví, zda bude moci jet i poté. Sklapla mi čelist a zalapal jsem po dechu - to, na co jsem se těšil celý rok; to, na co jsem se několik několik týdnů

připravoval mělo náhle zasyčet a zmizet jak pára nad hrncem. "To ne!", řekl jsem si a obvolal kamarády rybáře. Leč marně. Nerad se vzdávám bez boje a tak jsem udělal šílený risk - zveřejnil jsem na internetu nabídku, zda-li je někdo schopen a ochoten za tři dny sbalit a jet se mnou na deset dní do Francie. Ozvali se dva zájemci (třetí anonymní, který požadoval hloubkové zaškolení začátečnice jsem, byť zněl zajímavě, nebral vážně), z nichž dva dny před odjezdem zbyl jen jeden. Poslal jsem mu e-mailem informace, párkrát jsme si zavolali a na úterý odpoledne naplánovali odjezd.

Až na některé menší komplikace vše dopadlo dobře a tak jsme spolu s Milanem, což byl onen dobrodruh jež se ozval na můj inzerát, nakonec s několikahodinovým zpožděním přeci jen vyrazili směr Cassien. Cesta přes Rakousko probíhala celkem v pohodě, nezastavil nás ani obávaný Brennerský průsmyk, menší komplikace nastaly až v Itálii. První z nich nám způsobily turnikety na dálnicích. Omylem jsme totiž vjeli ke kase určené pro abonenty a ač jsem mačkal co jsem mačkal, závora se ne a ne zvednout. Záhadným způsobem nakonec automat přijal lístek z předchozí mýtnice a pustil nás bez placení dál. Tento omyl se nám povedl ještě jednou a tak nyní očekávám úřední obálku, že jsem v této zemi nežádoucí osobou. Druhou nepříjemnost způsobilo mé přehlédnutí. Nenašel jsem totiž odbočku na Piacenzu a nad ránem se dostal do kolony nákladáků zásobujících Milán. Nejdřív jich byly stovky, poté tisíce a pak už jsem byl v takovém obklopení, že je nebylo možné ani počítat. Všechny čtyři pruhy byly úplně plné, každé auto navíc blikalo jako že odbočuje a já přitom viděl jen do jednoho zrcátka, navíc velmi špatně. Potil jsem se jak dveře od chlíva, nadával si do idiotů že jsem správně neodbočil a snažil se přežít, neboť v té mele šlo doslova o život. Ani nevím jak jsme se z toho dostali, ale po pár hodinách začalo aut ubývat. Spoustou tunelů jsme se dostali k Janovu, poté kolem Monaca, Monte Carla, Nice a Cannes konečně ke Cassienu.

K jezeru jsme dorazili kolem poledne a nejdřív se snažili najít tři české kolegy, kteří sem vyrazili o několik dní dříve. Nebyl to zas tak velký problém, neboť chytali poblíž mostu v místě spojení všech tří ramen jezera. Kluci byli bez úlovku, zklamáni z den co den klesající vody, ale stále doufající v obrat k lepšímu. Neměli jsme čas na dlouhé debaty a tak jsme co nejrychleji vyrazili do jedné z místních restaurací pro povolenky. Tady na nás poprvé dýchl atmosféra Cassieny. Stěny restaurace byly posety desítkami fotografií kapitálních kaprů. Stáli jsme ve svatyni Mekky kaprařů a nedočkavě pozorovali vyplňování povolenek. Kdyby tak jeden z těch bájných obrů v příštích dnech dostal hlad na moji nástrahu ...

Táhlo na druhou odpolední a to znamenalo jediné - nejvyšší čas se někde usadit než přijde tma. Jelikož více než 90% břehů jezera je nepřístupných, naložili jsme všechny věci do lodí a vydali se po vodě do jednoho z ramen. Snažili jsme se najít takové místo, kde bude členité dno a kde hloubka nepočetí kousek od břehu do třiceti metrů. Podařilo se to jen částečně, ale vzhledem k časové tísní to byl celkem rozumný kompromis. Usadili jsme se zhruba padesát metrů od sebe, abychom mohli do sytosti využít všech čtyřech prutů. Ještě před setměním stály bivaky na místě a boilie pečlivě nastražené vedle háčku okupovalo dno zdejšího jezera. Začalo velké francouzské pokušení.

První prut jsem nastražil před sousední výběžek do šestimetrové hloubky, druhý jsem umístil ještě o dva metry hlouběji, třetí a čtvrtý do vyústění velké zátoky - jeden do deseti a druhý do třinácti metrů. Snažil jsem se najít hloubku, kde budou kapři vyhledávat potravu. Brzy ráno, po lehce mrazivé noci, kdy se teplota pohybovala kolem - 5st.C, jsem na hladině spatřil řetízky bublinek od ryb ryjících ve dně. Tep mi vylétl do závratných výšin a stále stoupal, tak jak se blížily k místům,

kde jsem měl jeden ze svých prutů. Nebyl jsem si jist, že jde o kapry, neboť zdejší jezero je plné velkých cejnů, ale co kdyby?! Řetízky se postupně přesouvaly do zátoky, aby za chvíli po též trase putovaly zpět. V okolí mé udice to jednu chvíli doslova vřelo, ale hlásič zůstal němý.

Přes den se udělalo krásně a mohli jsme tak v klidu pozorovat místní skifaře a skifařky, jak se prohánějí po jezeře. Na motorovém člunu kolem nás projela také rybářská policie. Bodrý chlapík s čepicí jakou nosil Luis de Funes ve filmu Četník ze Saint Trope na nás uctivě pokynul a pokračoval v obhlídce břehů. Před setměním jsem ještě přehodil udice a hurá do spacáku než začne mrznout. Nad ránem mě probudil zvláštní zvuk, který rozhodně nepřipomínal hlásič signalizující záběr. Byla to spíš jakási směsice pazvuků, z nichž nejvíce vystupovalo funění a mlaskání. Přes stěnu bivaku jsem spatřil siluetu obrovského divočáka, který si právě pochutnával na mém boilie. V tu chvíli jsem dostal šílený nápad. Vzpomněl jsem si totiž na nimroda Klímu a rozhodl jsem se, že mu toho kance vyfotím, aby konečně viděl, jak vlastně vypadá. Navíc jsem mu chtěl ukázat, že ne každý úlovek musí skončit s kulkou v palici. Fotoaparát jsem měl sice po ruce, ale nejméně dvacet minut mi trvalo, než se mi podařilo nasadit blesk. Hotovo! Pokoušel jsem se vylézt ze spacáku, ale zvuk zipu mě prozradil a divočáka zahnal. Nechal jsem spacák rozepnutý a čekal, jestli se vrátí. Za čtvrt hodiny byl kanec zpátky. Opět cosi požíral v okolí mého bivaku. Potichu

původního stanoviště jsem objevil celkem zajímavý reliéf dna se spoustou členitostí a překážek. Tím bylo o našem dalším působení rozhodnuto. Rychle jsme sbalili, naházeli věci do lodí a přesunuli se na nové místo. Udice jsem tentokrát rozmístil do hloubek od čtyř do jednadvaceti metrů a čekal na reakci kaprů. Do rána se však až naopětovnou návštěvu divočáka nic převratného nestalo.

jsem vyklouzl ze spacáku a jal se učinit historické foto. "Ty vole, jestli po tobě vyletí, tak tě domů povevou na márách", říkal jsem si v duchu. "No co, za tu srandu to stojí", zněla vnitřní odpověď. Z náručí zinkové rakve mě vytáhla folie na přední straně bivaku, jejíž zašustění kance vyplašilo. Tu noc už nepřišel. Jeho škoda, mohl se vyjímat na stránkách Rybářství. Byl by to zřejmě první divočák v dějinách ulovený způsobem "Chyt' a pust'".

Pomalu nám docházely zásoby vody a tak jsem chtěl nechtěl musel pádlovat několik kilometrů k restauraci, kde jsme si kupovali povolenky. Rozhodl jsem se, že to spojím s obhlídkou celého revíru. Teprve teď jsem si stihl prohlédnout Cassien v celé jeho kráse. Byl to úchvatný pohled. Jižní rameno plné mělčin a ostrůvků jako vystřižených ze subtropických pláží dávalo jasné

Zážitek s divočákem byl sice příjemným zpestřením, ale kvůli kancům jsem na Cassien nepřišel. Byli jsme druhou noc bez záběru a tak jsme se s Milanem dohodli, že změníme místo. Na tomto jezeře a zvláště v zimě je to základní strategie. Sedět na jednom místě by vzhledem k velké rozloze a nevelkému množství kaprů mohlo znamenat marné čekání.

Asi kilometr od našeho

najevo, kterým směrem je moře. Západní rameno působilo naopak velmi chladně, připomínalo se zužující řeku z jedné strany obklopenou skálami. Největší severní rameno se lišilo od obou. Nad břehy se vyjímaly zalesněné kopce a nad nimi, coby kamenem dohodil, zasněžené vrcholky hor. Neuvěřitelné! Jakoby každé rameno bylo z jiného světa, přitom všechny tři tvořily jedno velké jezero.

Stavil jsem se ještě u českých kolegů, kteří zatím bez úspěchu střídali obě menší ramena a vydal se zpátky. Cestou jsem si to rozdál s jednou místní skifačkou. Frekvencí záseků jsem se jí víc než vyrovnal, ale díky lepší aerodynamice její lodi jsem s ní dlouho nestačil držet tempo. Přesto jsem byl se svým výkonem spokojen. "Zejtra ti to natru, madmazel", křikl jsem za ní, když mi začínala mizet z dohledu. Chvilí jsem úplně zapomněl na rybařinu. "Asi prodám pruty a koupím skif", honilo se mi hlavou. Třeba se stanu hlavním veslařem zdejšího oddílu.

Zpátky do reality mě přenesly až kapky deště. Zabral jsem na plný plyn, abych neprijel jak zmoklá slepice. Milan právě vytahoval výstavního cejna, kterého chytil v sedmnácti metrech na dvě kuličky boilie. Rozhodl jsem se své pruty na noc nepřehazovat a nechat je tam 48 hodin v kuse. Byl

O o jeden z triků, který jsem chtěl vyzkoušet. Podle informací od zahraničních specialistů zdejší kapři často čerstvé nástrahy ignorují a sbírají až ty vyčpělé. "Však já vám přijdu na kobylku", vzkázal

Chtěl jsem zkusit jižní nebo západní rameno, ale při včerejší objížďce jezera jsem kromě českých kamarádů mluvil i s několika Angličany a Holanďany a podle nich už několik týdnů v těchto místech neviděl ulovit rybu. Západní rameno navíc bylo dost obsazené a tak jsme se s Milanem vydali až na konec severního ramene, neboť právě odtud se v noci ozývaly výskoky ryb. V této oblasti bylo dno se silnými nánosy. Na dvě udice jsem proto nasadil plovoucí a na dvě neutrálně vyvážená boilie. Nastražil jsem udice a šel se

Cvrkl jsem si do kalhot takovým způsobem, že jsem mokrý ucítil až dole v nohavici. Poté jsem se začal dokola prohlížet a hledal, kde mám průstřely. Jsem ještě naživu nebo už v nebesích? Žádnou bolest jsem necítil, ale vůbec jsem si nebyl jist, zda ještě pokračuju v bytí na tomto světě. Až řev kachen a jejich divoké mávání křídly mi dalo naději, že to ten "Frantík" nenasypal do mě. Když jsem se po něm ohlédl, akorát nandával nové náboje a během mžiku zmizel za špicí výběžku. "Žijúú", vykřikl jsem radostí a šel vyklepat zbytek tekutin, aby aspoň jedna nohavice zůstala suchá.

Večer přišla od kolegů chytajících ve vedlejším rameni šokující esemeska : "Tomas - 17kg lysec. Co u vas"? "Ho...", odpověděl jsem jim po pravdě a poslal Tomášovi blahopřání. Jeho úlovek mi nalil čerstvou krev do žil. Počasí vypadalo jako vystřižené pro lov kaprů a já cítil v morku kostí, že to konečně musí přijít. Nebe se pomalu zatahovalo a během chvíle také začalo pršet. K vyjádření skutečnosti by se lépe hodilo jiné slovo, jež však nezapadá do slovníku spisovné češtiny. Z oblohy se spustily špagáty, provazy, lana a trakaře vody. "Aspoň to brzy přejde", říkal jsem si. To jsem se ale hrubě přepočítal. Lilo celou noc a stále ne a ne přestat. Vždy když jsem si myslel, že víc už pršet nemůže, spustilo dvakrát tolik. Zažil jsem na rybách několik slejváků, průtrží či bouří, ale tohle všechny několikanásobně převyšovalo. Jestliže doted' voda neustále klesala, během jediné noci stoupla o metr na výšku. Naštěstí jsem měl bivač poměrně vysoko a tak mě to zatím netrápilo. Vzpomněl jsem si ale na kluky, kteří měli přístřešky kousek nad vodou a také na

jsem jim bojovně. Noc však proběhla až na pár přeháněk zcela klidně. Slyšel jsem sice v noci skákat velké kapry, ale bylo to hodně daleko od našeho stanoviště. Nastal čas na další stěhování.

projít podél břehu. Cestou zpátky mě čekalo milé překvapení, neboť jsem našel nádherného pravého hříba. "To teda čumím, to by mě ani nenapadlo, že budu v lednu sbírat houby," mumlal jsem si pro sebe. Když jsem se blížil k prutům, z ničeho nic se přede mnou objevil nějaký chlapík s kulovnicí. "Bonžúr", pozdravil jsem uctivě. Chlápek nijak nereagoval, ale ve chvíli kdy jsme se minuli a kdy byl asi dva metry za mnou se ozvaly dvě šílené rány. "Prásk"! "Prásk"!

Milana, jenž byl nějakých osmdesát metrů ode mne. Snad ho to ještě nespláchno. Pod bivačem se mi vytvořila stroužka, která postupně přerůstala v potok. Dalo se v něm celkem pohodlně mýt nádobí a možná by v něm šlo i rejžovat zlato, kdyby tam nějaké bylo. "Ještě že mám podlažku", říkal jsem si v duchu a opět vzpomínal na svého kolegu, který musel mít uvnitř bivačku hotový rybník. Průtrž trvala bez přestání téměř dva dny, během nichž jsem opouštěl přístřešek jen v nejnutnějších případech. Vše ukončila bouřka, poté už konečně vysvitlo sluníčko a nad lesem se objevila čarokrásná duha. Snad právě ta by mi mohla přinést štěstí ...

Voda u břehů se značně zakalila a z lesů neustále proudily potoky vody. Šel jsem se podívat na Milana, zda přežil bez úhony ty přívaly deště. Jeho bivač byl kupodivu ještě nad vodou, zato pruty už se pomalu utápěly. Déšť vystřídal silný vítr, ale ani ten nám během dalšího dne úspěch nepřinesl. Voda v jezeře se opět vyčistila do křišťálové podoby, a to i přesto, že z lesů neustále vytékala dešťová voda. Dohodli jsme se, že počkáme ještě jednu noc a když nepřijde záběr, zkusíme změnit místo.

Hlásiče ale byly až do rána němé a tak jsme se dali do balení. Pruty jsem nechal nahozené do poslední chvíle. Když už mělo dojít i na ně, všiml jsem si, jak se vedle nich vynořuje jakási černá obluda. V záři vycházejícího slunce jsem nemohl vidět přesnější obrysy tohoto stvoření. Zprvu mě napadl potápeč, ale vzhledem k ročnímu období jsem to hned zamítl. "Lochneska"! Vykřikl jsem překvapením. Tak proto jí nemůžou najít, když jí

hledaj ve Skotsku a ne ve Francii. Nebyla to Lochneska. U prutů se mi se vši parádou vynořili dva malí divočáci. Zřejmě na ně měl někdo na protějším břehu spadeno a tak chtě nechtě museli přeplavat. Rychle jsem sáhl po fotoaparátu, ale než jsem jej natáhl, byli fuč. "Sakra, nejprve osm dní fotím bez filmu a když ho tam konečně nandám, tak nemám nataženéj foťák", vztekal jsem se. Teprve při včerejším focení duhy jsem totiž zjistil, že jsem měl celou dobu špatně nasazený film a fotil tak naprázdno.

Přesto to poprvé začínalo vypadat, že se konečně karta obrací v náš prospěch. Při stěhování jsem totiž jel obhlédnout místo, které bylo dosud obsazeno a na něž jsem měl od počátku zálusk. Jako tajný tip mi jej doporučil německý kolega Christian Finkelde, což je mezi evropskými kapraři uznávaná kapacita a také a především znalec francouzských vod. Rybáři, kteří zde dosud chytali, evidentně balili věci a tak mi svitla naděje, že bude volné. Byli to němečtí testeři jedné velké

nadnárodní firmy zabývající se výrobou boilie. Dal jsem se s nimi do řeči a brzy lapal po dechu. Prý jim to dlouho nešlo, ale po těch deštích jim do zkalené vody najely ryby a tak si tři dny pěkně zachytali. Největšího 25kg lysce jsem si dokonce mohl prohlédnout v náhledu jejich digitálního fotoaparátu. Nádhera! Přestože tvrdili, že už to přestává brát a že kapři zřejmě přejeli jinam, nechápal jsem, proč opouštějí toto krásné místo. Ale co, hlavně aby byli co nejrychleji pryč!

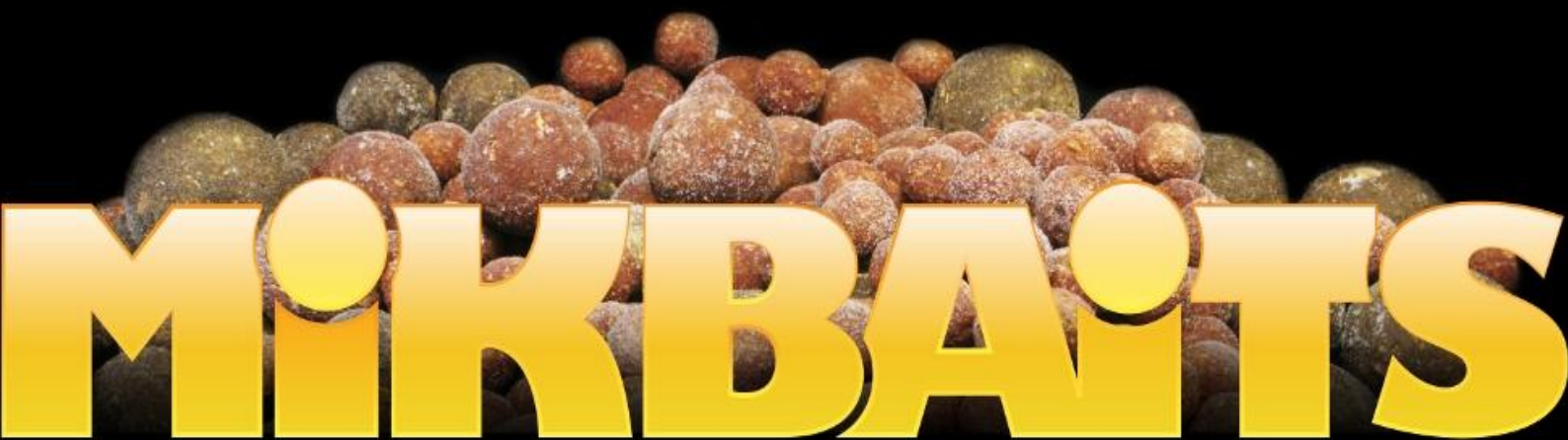
Ještě než odjeli, nastěhovali jsme si věci a echolotem zmapovali okolí stanoviště. Dno zde bylo úplně jiné než na předchozích místech. Nejdřív hlubší pětimetrový kanál a poté rozsáhlá mělčina s hloubkou kolem jednoho metru, kam jsme později umístili většinu udic. Po několika nocích bez mrazu večer opět začínalo přituhovat, ale to mě neodradilo od toho, abych zůstal sedět venku před bivakem a čekal na záběr. Měl jsem obavu, že by hlásiče při tak silném mrazu mohly zkolabovat, ale fungovaly ostatně tak jako vždy

zcela spolehlivě. Kolem půlnoci jsem už měl nohy zmrzlé na padrti, ale teď nebyl čas na takové malichernosti. Vydržel jsem sedět do půl druhé. V té době už jsem toho měl plné zuby a tak jsem zalezl do spacáku a usnul. Chyba! V půl čtvrté mě vzbudilo kvílení hlásiče. Chvilí mě trvalo, než jsem nasadil holínky a seběhl dolů k prutům. Kupodivu jsem se ani nepřerazil a tak jsem zasekl a začal navíjet. Kapr, tak jak jsem předpokládal, sjel z mělčiny zpět do koryta, kde se zapletl do nějaké vázky. Nasedl jsem rychle na loď a vydal se do tmy vstříc svému prvnímu cassienskému úlovku. Třásl jsem se jako osika, ruce mi přimrzaly jak k prutu tak i k veslům, ale vidina obří ryby mi na to dávala zapomenout. Když jsem dojel nad ono místo, kde měl být kapr schovaný v porostu, připravil jsem si k ruce podběrák a začal tahat za šňůru. "Do hajz... větev", řval jsem na celé okolí. "Zasr... větev", nadával jsem jí, jakoby za to, že místo kapra visí na háčku kus klacku mohla právě ona. Dostalo se jí ode mě tolik sprostých přívlastků, že se tam červená snad až dodneška.

Zbytek noci už proběhl klidně - bez jediného pípnutí. Zato ráno se začaly dít věci. V sedm nás vzbudil zvuk přijíždějícího auta a za chvíli po něm další. Naše současné stanoviště totiž bylo jedno z mála na celém jezeře, kde se dalo přijet takřka až k vodě. Z aut vyskákali dva postarší místní rybáři, vybalili nádobíčko a kousek vedle nás naházeli osm prutů na candáta. Pak se vrátili k autům, rozdělali si flašku vína a dali se do veselého povídání. O pruty se vůbec nestarali, za celý den se na ně nebyli podívat. Byli jsme z nich docela paf. Jeden z nich měl hlas jak heligónka a od rána tu svoji papulu nezastavil. Byl jsem z toho dost otrávený, ale jelikož jsme potřebovali sehnat někoho kdo by nám udělal společné foto z výpravy, musel jsem to překousnout a šel je požádat o výpomoc. Pár posunky jsem jim vysvětlil co po nich chceme. Ochotně souhlasili a když bylo po focení, dali jsme jim napít slivovice,

což jim rozvázalo jazyk ještě víc. Jenže tentokrát už nedeбатovali jen mezi sebou, ale se mnou. Dodnes nevím, jak je to možné, ale klábosil jsem s nimi minimálně tři hodiny. Já uměl pět slovíček francouzsky, oni dvě německy (Arbeit a Schweine), ale zdáli to muselo vypadat, že jsme staří známí. Samé salvy smíchu, živá gestikulace, plácání po ramenech. Vyprávěli mi, jak je nachytali četníci v zakázané oblasti, jak prchají k vodě před manželkami nebo jak je u nich nyní všechno dražší a dražší a proto si musejí utahovat opasky, což následně dokládali gestikulací. Milan jen nechápavě zíral na náš diskutérský kroužek. Na rozdíl ode mě však stihl za světla rozmístit udice, což já musel učinit až za tmy a začínajícího mrazu. Naše poslední noc na Cassienu byla ze všech nejchladnější, určitě bylo dost přes -10st.C. Udice ležely jak mrchy bez jediného pohnutí. Nastal čas balení a návratu. Upřímně řečeno, nejradši bych zůstal aspoň ještě týden. Vztek po ztrátě ryby už ze mě vyprchal a v pocitech převládalo uspokojení nad časem stráveným na tomto nádherném revíru. Nechytit zde během deseti dní rybu není vůbec žádná ostuda. Když jsem sháněl informace o Cassienu, narazil jsem na článek mistra světa v lovu kaprů Simona Crowa, který v něm hořekoval nad šestadvacátou nocí bez záběru právě na tomto revíru. Většina zahraničních specialistů sem jezdí na čtyři až šest týdnů, aby měli větší šanci na úlovek. To nebylo v našich možnostech. Jel jsem na Cassien s tím, že když chytím jednoho kapra, bude to velký úspěch. Moc k tomu nechybělo. Snad budu mít příště více štěstí. Příště? I když nevím, kdy to bude, určitě se sem vrátím. Už během zpáteční cesty jsem na nic jiného nemyslel. Pochopil jsem, proč zdejší jezero přitahuje jako magnet a proč se sem tolik rybářů přes časté neúspěchy rádo vrací. Je to obrovská výzva vyžrát na zdejšími kapry. Přijal jsem ji i já. Takže ... příště nashledanou na Lac du Saint Cassien!!!

nejlepší volba pro chytání velkých kaprů

Gangster

Mikbaits® - Michal Kučera, Podlázky 110, 29301 Mladá Boleslav
tel. +420 602 440 325, michal@mikbaits.cz, www.mikbaits.cz

NOVINKA
Gangster
v soli

www.facebook.com/Mikbaits, klikněte na "to se mi líbí"
a získáte horké informace o připravovaných novinkách a akcích Mikbaits

G3 Losos Caviar
Black pepper
Gangster 1kg
20mm
Min. trvanlivost: 12/2014

Taska

Tackle Redefined

Katalog novinek v pdf

k zaslání na michal@mikbaits.cz,
ke stažení na www.mikbaits.cz

Bejs Fish

dobré ceny

Připravte se na novou sezónu!

Neváhejte a využijte naší nabídky

- kvalitních boilie surovin, pelet, dipů aj ..
- feeder krmítka, carp olova, GRIP
- přívlač, muškaření
- rybářská bižuterie
- rybářské náčiní ...

www.bejsfish.com

Ondřej
FILIP

TĚŽKÝ ŽIVOT KAPRAŘE aneb poohlédnutí za uplynulou sezónou 1

Jako asi pro každého rybáře, tak i pro mě je zima dlouhá. Chvillemi mi připadá delší než celé jaro, léto a podzim dohromady. Kolikrát jsem si již v hlavě plánoval výpravu za kapry i za těchto nepříznivých podmínek. Několikrát jsem opravdu vyrazil, ale vždy jsem se setkal s neúspěchem. Ať už jsem přijel k zamrzlé přehradě, nebo když už jsem měl štěstí a našel místo, kde ledový krunýř hladinu ještě neuzavřel, tak jsem stejně žádného kapra nepřelstil. Poučen předchozím nezdarem už takto časem neplýtvám. Touhu po lovu ryb se pokouším ukojit alespoň na dírkách, nebo si zajedu se splávkem na nedalekou říčku, potrápít nenasytné tloušťáky a neúnavné plotice. A když se podaří ulovit jiný, méně se na říčce vyskytující druh, jsem mile potěšen. Nejhorší ale je, když paní zima ukazuje svou pravou tvář, venku mrzne a teplota klesá hluboko pod bod mrazu. Pak nastane čas, kdy se probírám stovkami fotografií, pořízených za uplynulou sezónu a vzpomínám na ty krásné chvíle plné úžasných zážitků od vody. Tímto článkem bych Vám chtěl alespoň trochu zpříjemnit ten dlouhý čas čekání na jaro. Pojdte se mnou prožít loňskou sezónu 2012.

Březen. Zdá se, že letošní rok bude rybaření přát a led v našich končinách ustupuje neobvykle brzy. Boilies bohužel neroste na stromech a tak je na čase, oprášit vlastní osvědčené recepty a ukoulet čerstvé kouzelné kuličky. Již v polovině března se vydáváme na první jednodenní výpravy, kde nás opatrnými záběry vítají první jarní kapříci. Nejedná se o žádné obry, ale o to nám vůbec nejde. Jsme rádi, že jsme se konečně dočkali jara. Je před námi dlouhá sezóna a v hlavách se nám honí myšlenky, co vše nám může zabrat na naše osvědčené nástrahy.

Duben. Čím více slunce vodu zahřívá, tím více se v nás začíná probouzet ta známá touha, trávit u vody co nejvíce času. Začátkem měsíce nás ještě postraší zima a lehce zasněží. Touha a pud je ale silnější a tak i přes počáteční nepřízeň počasí, trávíme u vody každou volnou chvíli. Kapři se s následným oteplením pomalu začínají probouzet a daří se nám vytahovat první slušnější kousky. Za zmínku určitě stojí Jirkův nádherný lysec, který ač nebyl z největších, tak svou jedinečností a originalitou předčil jiné, mnohem

větší kapry. Koncem měsíce se s kamarádem vydáváme na první letošní delší výpravu. Rádi bychom poodhalili jedno z mnoha tajemství naší oblíbené řeky. Nicméně řeka má svoji hlavu a ukazuje nám svoji odvrácenou tvář. Během dvou dnů přibýlo vody a s ní plovoucího nepořádku tolik, že už své montáže na dně jen stěží držíme, a to i za použití těch nejtěžších olov, co sebou máme. Na břehu vládne klid a pohoda, ale rybařit zde už nemá smysl. Neradi, ale s pokorou a novou nadějí měníme kouzlo zkalené řeky, za křišťálovou vodu nedalekého písničku. Tam se konečně dostavují záběry od vytoužených kaprů. Zdá se, že jsme se do nich trefili. Kaprům naše kuličky chutnají a tak se na břehu vůbec nenudíme. Kapři jsou zde krásně zbarvení a zdolávání takové ryby z hlubin průzračného písničku na mě dělá krásný dojem. Výpravu završuje šupináč, černokněžník, který mne doslova očaroval:o) Krásné ryby, skvělé chvíle. Co více si přát.

Květen, mnoha rybáři nejočekávanější měsíc roku. S přibývajícím teplotou vzduchu se kolem vody objevuje čím dál tím více rybářů, komárů, včel a jiné havěti:o) Příroda se konečně zelená a hýří všemi barvami. Kapři se připravují na tření a my víme, že i na větších vodních plochách se kapři více než obvykle zdržují v pobřežních partiích. Neváháme a s kamarády se věnujeme větším vodním plochám, kde se právě v tomto období stahují kapři blíže ke břehu a jejich lov je tak snadnější. Navzdory tlaku místních rybářů, klíšťat a komárů se nám povedlo pár větších

kaprů přelstít. Na ukázkou příkládám vypaseného lysce, kterého ulovil kamarád Vojta.

Začátkem měsíce května jsme se s Přemou zúčastnili našich oblíbených jarních závodů na Broďáku. Sešla se opět dobrá parta lidí a tak vše nasvědčovalo poklidnému průběhu závodu. Cíl byl jasný, vylosovat místo na druhé, poklidnější straně rybníka a neudělat ostudu. Prosba byla vyslyšena, místo na druhé straně jsme opravdu vylosovali. Teď už jen neudělat ostudu. Kapři se chvíli nechali přemlouvát, ale nakonec našim nástrahám neodolali a záběrů přibývalo.

Přemkovi se dařilo úspěšně lovit kapříky, díky kterým jsme získali cenné body. Z mé strany už to bylo horší, záběry jsem sice měl, ale ryby mi často padaly. Ať jsem dělal, co jsem dělal, vždy se kapr po chvíli vypnul. Nedalo se nic dělat a já musel něco vymyslet. Po krátkém přemýšlení jsem si řekl „Neumím chytat kapry, pokusím se chytat jesetery“. Jeseterů v rybníku sice moc není, ale u každého se váha dvojnásobí, tak proč to nezkusit? Předělal jsem montáž, vyměnil nástrahy a zakrmil nové místo. Netrvalo dlouho a já si vychutnával tuhý boj s majestátným jeseterem doprovázený

výskoky nad hladinu. Zdálo se, že jsem našel cestu, jak připsat na naše konto další body. Do konce závodu jsem chytl ještě dalších 5 jeseterů a pár pěkných kaprů. I když jsme závod nevyhráli, tak jsme si vcelku pěkně zachytali a s vypětím všech sil vybojovali bramborovou medaili.

Červen, sezóna je v plném proudu. Na ryby jezdíme každý víkend, střídáme písák s přehradou a užíváme si rybí aktivity. Žáby už nás svým zpěvem neobtěžují, naopak, už bez toho slastného zvuku nemůžeme ani usnout. Proti

komářimu štípnutí jsme již imunní. Lehátko se zdá pohodlnější než postel a bez čerstvého vzduchu a vůně přírody máme neklidné spaní. Bivak se pomalu stává naším druhým domovem.

Tento měsíc se již tradičně účastníme závodů na Plouznici. Závod probíhá na zajímavé vodě uprostřed lesů vojenského prostoru. Neznám mnoho míst, kde je v dnešní době takový klid. Rybaření tady si vždy plně užívám. I když se jedná o závod, jsou chvíle, kdy na to úplně zapomínám. Rybolov zde беру vždy jako výpravu a ne jako

závod. Jako již v předešlých letech, tak i tentokrát jsme strávili 4 dny u vody s dobrými lidmi. Záběry od bodovaných ryb má většinou jen parťák Kuba, což má za následek náš nepříliš dobrý výsledek. V tomto jarním závodě se soutěží o postup do podzimního finálového kola a tak nás trochu mrzí, že nám to finále uteklo. I přes tento neúspěch odjíždíme ze závodu spokojení a jsme rádi, že jsme si mohli odpočinout od starostí všedních dní dnešního uspěchaného světa.

Původně jsem chtěl napsat pouze jeden článek, ale vzhledem k počtu strávených hodin u vody a prožitých zážitků to prostě nejde. Proto jsem se rozhodl článek rozdělit na dva díly. Díky tomu Vám čtenářům budu moci podrobněji popsat, co jsem všechno zažil a hlavně ukázat více fotografií nádherných kaprů, o které loni nebyla nouze. Pevně věřím, že Vás čtení předcházejících řádků alespoň trochu zahřálo. A v neposlední řadě,

alespoň trochu zkrátilo čas čekání na, pro nás všechny, tak očekávané jarní dny.

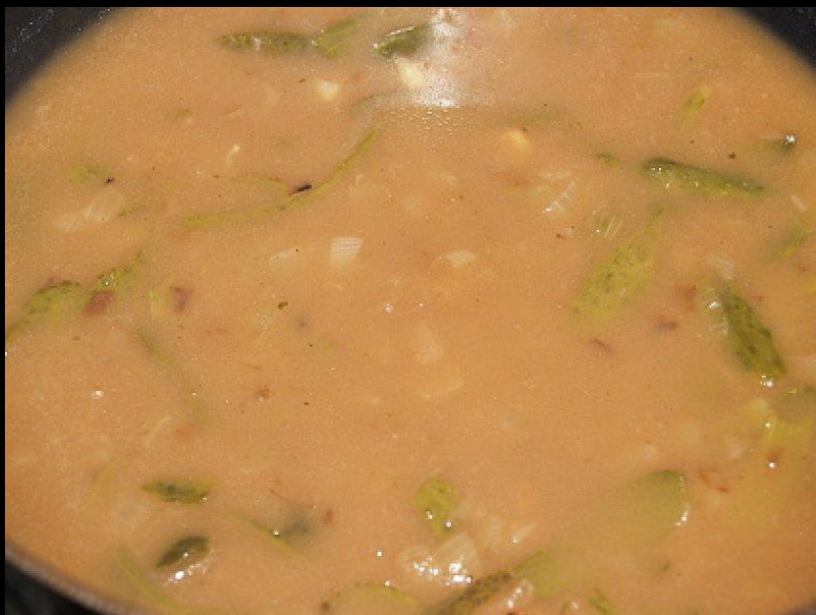

Okurková omáčka

Suroviny: 15 dkg kyselých okurek, 10 dkg kořenové zeleniny, 60 g hladké mouky, 40 g másla nebo rostlinného tuku, 60 g cibule, 10 g cukru, 1 dl mléka, mletý pepř a sůl

Postup: Na část rozpuštěného tuku nebo másla vložíme strouhanou kořenovou zeleninu a sekanou cibuli a lehce osmažíme. Přisypeme hladkou mouku a za stálého míchání opražíme do žluta. Potom zředíme vodou nebo vývarem z masa či kostí, dobře rozmícháme a za častého zamíchání, případně dolití vodou dobře povaříme. Do zbylého rozpuštěného másla či rostlinného tuku vložíme

jemně pokrájené kyselé okurky, podlijeme několika lžicemi vody a asi čtvrt hodiny podusíme. Povařenou omáčku přecedíme, zeleninu prolisujeme přes cedník nebo rozmixujeme, přidáme podušené kyselé okurky a mléko, podle chuti přisladíme, přisolíme či přikyselíme a ještě několik minut povaříme.

Křenová omáčka

Tato bílá omáčka nabízí mnoho variant. Záleží jen na vás, které ingredience do ní přidáte. S nasekaným koprem vznikne „koprová“, se špetkou mleté papriky a jemně pokrájených kyselých okurek „okurková“, přidáním hub „houbová“ atp.

Suroviny: 150 g másla, 3 střední cibule, 80 g hladké mouky, 800 ml masového vývaru, 200 ml smetany, sůl, mletý pepř, 100 g čerstvého křenu, 600 g šunky od kosti vcelku.

Postup: Máslo přepustíme, orestujeme na něm na jemno krájenou cibuli, opečeme dosklovata, vsypeme mouku a orestujeme na světlou jíšku. Za stálého míchání zalijeme vývarem, provaříme 20 minut, osolíme a ochutíme bílým pepřem, zjemníme smetanou, krátce povaříme. Do hotového bešamelu přidáme nastrouhaný křen a přelijeme přes plátky teplé šunky.

Houbová omáčka s knedlíkem

Suroviny:

Na drobno nakrájené houby - 1 plný hluboký talíř, 1 větší cibule, 0,5 dcl oleje, 1 kelímek smetany na vaření, 0,5 l mléka, 4 lžíce hladké mouky, sůl a pepř, kmín, petrželová nať

Postup: Na oleji necháme zeskvatět jemně nakrájenou cibuli. Potom přidáme kmín a nakrájené houby, osolíme a dusíme asi 10 - 15 minut. Přidáme mouku a necháme několik minut posmažit. Zalejeme smetanou a mlékem a za stálého míchání přivedeme omáčku do varu. Omáčku dochutíme pepřem a solí, příp. se může přidat i trochu citronové šťávy.

Pokud nám omáčka hodně zhoustla, tak rozředíme mlékem a vaříme ještě asi 5 minut. Na závěr do omáčky přidáme hrst nadrobno nasekané petrželové natě.

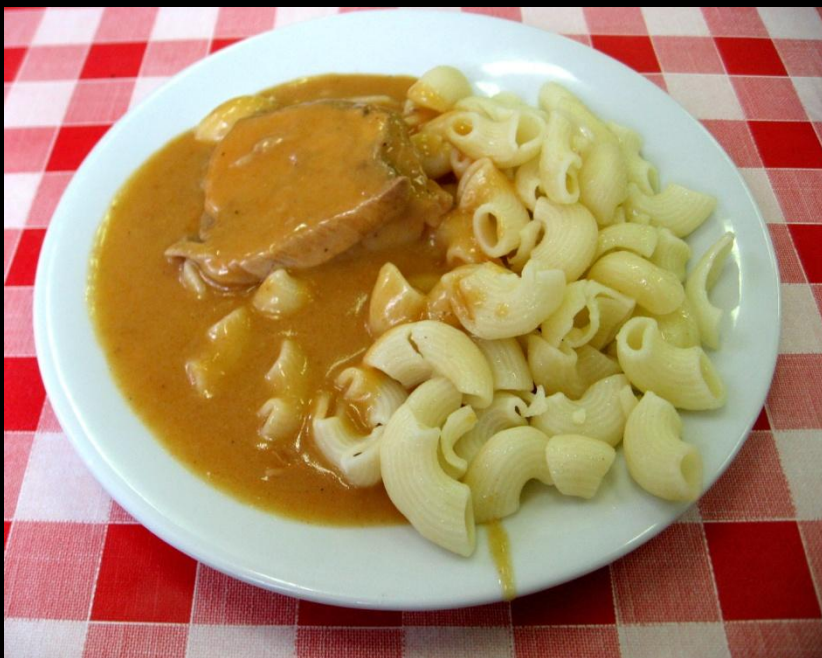
Poznámka: Podáváme s houskovým knedlíkem.

Papriková omáčka se smetanou

Suroviny: 5 dkg slaniny, 2 lžíce hladké mouky, 1 dcl kysané smetany, 3/4 l vývaru, 2 stroužky česneku, 2 cibule, kmín, majoránka, pepř, sůl.

Postup: V kastrolu rozškvaříme na kostičky nakrájenou slaninu, zpěníme na ní jemně nakrájenou cibuli, přidáme mletou papriku a krátce zamícháme. Mírně podlijeme a přidáme koření a sůl. Podléváme vždy, když se tuk odděluje od šťávy. Když je cibule rozdušená, podlijeme vývarem a zahustíme kysanou smetanou rozmíchanou s moukou. Ještě chvíli povaříme a podáváme s masem z polévky, uzeninami, vařenou zeleninou a pod. **Příloha:** noky, těstoviny.

Rajská omáčka

Suroviny: 6 lžic oleje, 3 rovné lžíce hladké mouky, voda nebo masový vývar, 8 kuliček nového koření, 8 kuliček pepře, 3 bobkové listy, 3 hřebíčky, 1/2 cibule, kousek citronové kůry, sůl, 200 g rajského protlaku, lžička cukru, 1/2 lžičky skořice

Postup: V kastrolu rozejdeme olej, přidáme mouku a za stálého míchání usmažíme světlou jíšku. Zředíme vodou nebo vývarem, rozmícháme, osolíme, přidáme koření, cibuli, citronovou kůru a vaříme dvacet minut. Podle potřeby můžeme dolít vodu nebo vývar, aby měla omáčka požadovanou hustotu. Omáčku přecedíme, rozmícháme do ní rajský protlak, přidáme cukr, skořici a necháme přejít varem. Podle potřeby dosolíme..

Štěpán
CIGÁNEK

KDYŽ SE STINKY PROJEVÍ A STINKOJÍZDA POKRAČUJE

Když se stinky projeví

Neočekávaně se mi naskytla možnost strávit týden u vody a tak jsem neváhal ani minutu a začal připravovat vše potřebné. Rychlá objednávka nástrah a doručení do druhého dne mi v tu chvíli byly opravdu velkou pomocí. Po dlouhé zimě přišlo razantní oteplení a já doufal ve výrazné zvýšení rybí aktivity

Teploty se přehouply přes deset stupňů a úměrně s tím den za dnem stoupala i teplota vody. Vše tedy vypadalo velice slibně a už jsem se nemohl dočkat, až nahodím svoje montáže. Jedinou

vrásku na čele mi dělal průtok řeky, který šel výrazně vzhůru. Vybral jsem si tedy místo u něhož vím, že je chytatelné i za opravdu velice nepříznivých podmínek.

První dny výpravy se nesly ve znamení nekonečného apetitu bílé ryby a občasných záběrů kaprů menších váhových kategorií do deseti kil. Cejni a tlouští braly moje nástrahy a návnady útokem, a když se přidali i jeseni a já dva dny neměl kontakt s „fotitelným“ kaprem. Rozhodl jsem se přesunout jinam. Tou dobou se průtok ustálil na přijatelné hodnotě a tak jsem si vybral místo více na korytě řeky. Bohužel situace se opakovala a opět jsem se po dvou dnech přetahování s bílou rybou stěhoval.

„Do třetice všeho dobrého“. Třetí místo vypadalo slibně a tak jsem rychle vše vybalil. Jeden prut jsem umisťoval do velkého „vracáku“ a druhý vozil na klidnou vodu. První prut jsem vyzbrojil jednou a půl kuličky Stinkyho a s PVA opatrně položil do středu „vracáku“. Toto místo se nalézalo poblíž zdi, takže jsem vlasce vedl přímo vzduchem k prutu, to mi velice usnadnilo boj s nekompromisním proudem. Druhý prut s Krabem a popinkou Krab jsem umístil do klidné zóny bez proudu. Hned ráno mi přišel první záběr z „vracáku“ a po přetahování s kaprem jsem uviděl u hladiny mohutné tělo dlouhého říčního lysce, který podnikl jeden z posledních výpadů. Naštěstí háček seděl tak jak má a já se ještě po několika dalších pokusech kapra o únik mohl kochat krásnou rybou. Váha ukázala úctyhodných 17kg a metr 97cm, to je opravdu pěkný kapr na svazové revíry. Euforie, která se mě v tu chvíli zhostila, se jen velmi těžko popisuje. Byl to krásný pocit „zadosti učinění“ za vynaložené úsilí.

Zbývala poslední noc a den, tak jsem nic neměnil a tomu co dělám, naprosto věřil. Další záběr přišel těsně po setmění. Bojovný kapr v proudu divočil a já se bál aby mi nezajel do rákosí, které bylo kus pode mnou. Naštěstí kapřík se chtěl asi nechat vyfotit a tak jsem ho úspěšně navedl do podběráku. Byl to pěkný 11,1kg těžký šupík, který neodolal opět Stinkymu ze stejného místa, jako předešlý „kabrák“. Ráno těsně než se rozednělo, se ozval i prut na Kraba a na břeh se podíval menší kapr odhadem 7 -8 kg, kterého jsem ani netrápil focením a hned ve vodě mu daroval svobodu.

Tento týden byl velice náročný, ale nelituji ničeho. Stěhování i vynaložená práce se mi vyplatily a já si zdolal několik překrásných ryb.

Stinkojízda pokračuje

Tento víkend jsem bohužel neměl příliš času na kapry a tak jsem se musel spokojit jen se dvěma „přesnočkama“. Rozhodl jsem se, že vzhledem k rostoucí vytíženosti řeky a obsazenosti mojich oblíbených míst vyzkouším něco nového. Vyrázil jsem tedy na již dříve vytipované místo, kde zjevně letos ještě nikdo nechytal.

V rámci RŘ jsem si prošlápl dvě místečka pro umístění prutů a vidličkou trochu pokosil rostoucí travní porost, alespoň kolem brolly. Toto opatření bylo nezbytné, jelikož všude bylo neuvěřitelné množství klíšťat, které spolehlivě posbíral můj parťák pes Peggyna (tímto bych jí

rád poděkoval za ochotu).

První prut jsem umísťoval těsně pod břeh (cca.5m) k větším keřům naklánějícím se k vodní hladině. V tomto místě se dělaly menší „vracáky“ a čekal jsem zde tedy kapří přítomnost. Druhý prut jsem umístil podél volného břehu malinko

dál od břehu (co mi proud umožňoval). Na obě udice jsem dal delší kombinované návazce cca. 40cm z fluorocarbonu a měkké šňůrky. Jako nástrahu jsem použil mého oblíbence Stinkyho od Infinity Baits, tentokrát v kombinaci s fluoro plovoucí nuggetou Ananas/butyric acid. Obě místa jsem prokrmil cca. 0,5kg 18mm boilies Stinky a Monster Krab.

První záběr na sebe nenechal dlouho čekat a asi po dvou hodinách jsem již zdolával cca. 7kg těžkého lysce. V proudu bylo každé zdolávání požitkem a záběry „na blízko“ doslova brutální. Večer jsem pak na tento prut vytáhl ještě dalšího dlouhého říčního kapra s váhou parádních 13kg. Tato ryba mi udělala neskutečnou radost a jsem na ni, při těchto podmínkách, opravdu hrdý. Ráno se mi pak povedlo chytit ještě dalšího kapra lehce

nad deset kilogramů a pár menších kolem osmi kil. Kolem desáté hodiny jsem musel jet pracovat, ale nedalo mi to a večer jsem se na místo činu opět vrátil. Asi po hodině lovu jsem už tahal dalšího kapra. Tentokrát Stinky s nuggetou zachutnal statnému lysci 10kg, který se rozhodl, že zadarmo ho z vody nedostanu. Nastalo tak dlouhé přetahování, kdy jsem měl chvílemi pocit, že se snažím dobrzdit parní lokomotivu, to když se mi kapr opřel plnou silou do proudu. Naštěstí vše dopadlo dobře a mohl jsem si udělat pěknou fotku s tímto krásným kaprem. Během večera a rána jsem pak měl ještě několik záběrů od kaprů do 9kg, ale chytání jsem si neskutečně užil. Kapři brali vždy zhruba do dvou hodin od nahození a po každé rybě jsem dokrmil hrstí rozpůleného boilies Stinky, které jsem musel házet značně proti proudu, aby se usadilo kolem montáže.

Všechny záběr jsem měl od keře nad vodní hladinou. Výzvou pro příště je pro mě tedy udělat záběr i na druhý prut z otevřené vody. Tento víkend se mi povedlo ulovit během dvou vycházek 9 kaprů, z nichž největší měl 13kg. Považuji to tak za letos nejpovedenější vycházky a všichni kapři mi udělali velkou radost, jelikož jsem takový úspěch absolutně nečekal. Těším se, až se k vodě dostanu zas a snad si budu moct opět zatahat alespoň jednoho z místních mohykánů.

Pelety jsou v poslední době top nástrahou na kapry, ale účinnost tohoto typu nástrahy se osvědčila i pro lov jiných ryb. Ve Španělsku se na ně úspěšně loví sumci a věhlas těchto nástrah předčil přirozené. V plavané se peleta jako nástraha objevuje sporadicky, leč v nedávné době jsem si oblíbil pelety na vnazení. Z plavané nejraději lovím s match prutem a pokud to předpoklady dovolí, tak i velké ryby. A právě v tomto případě je vhodné na zakrmení použít pelet a partiklové složky krmení.

Tento článek však nemá za úkol primárně čtenáři přiblížit vnazení peletami, ale spíše samotnou výrobu pelet v domácích podmínkách. Při komerční výrobě se používají speciální stroje do kterých výrobce přidá suroviny a ze stroje se začínají sypat hotové peletky. V malovýrobě může takový stroj využít i ten co má již doma peletovač pro výrobu paliva pro peletové kotle. Leč pro nás co žijí při ústředním topení takový stroj nemají a tak si musí vystačit s běžně dostupnými prostředky, které seženete v každém obchodu pro kutily.

Jako základní prostředek je dobré použít vytlačovací pistoly nebo i ruční mlýnek s nástavcem pro střívk. Další variantou jak vytvořit váleček je ruční zpracování a z těsta vytvořit váleček a ten poté stejně jako váleček vytvořený vytlačovací pistolí nakrájíme na požadované pelety. Na rozdíl od boilies tyto pelety nevaříme, ale sušíme. Což je zásadní rozdíl oproti zpracování boilies. V letním období jde samozřejmě sušit pelety venku na sluníčku, ale pro kvalitní vysušení, které zabrání vzniku plísní je dobré využít domácí sušičku, kterou má mnoho rodin pro zpracování ovoce či hub. Pokud vyrábíme pelety na delší skladování tak je nutné přizpůsobit i podmínky kde je budeme skladovat. Pokud chceme se přiblížit komerčním výrobcům, tak by měli být pelety vystaveny intenzivnímu UV záření, které zničí plísně a spory. Pokud si připravujeme pelety na víkendový lov a za předpokladu, že je dobře vysušíme, tak minimalizujeme možnost vzniku plísní.

Další možností pro přesné a vysoce účinné vnazení je vytvořit peletu větších rozměrů ve formě placky. Pro delší vzdálenosti je možné vytvořit i pelety, které budou ve velikosti jakéhosi krmného granátu.

Jaké suroviny použít

V tomto ohledu je možné použít suroviny, které se používají do boilies, leč pelety se mají na dně co nejrychleji rozpadnou a proto je dobré zařadit do mixu i porovitou složku, která po nasátí vody peletu rozloží. Rovněž je důležité i do složení přidat pojící složku. Vzhledem k tomu, že pelety sušíme není vhodné do nich jako pojící složku použít vajíčko, které by mohlo se v peletě začít kazit. Z toho důvodu při výrobě sáhneme po pšeničném glutenu popř. kdo nemá možnost jej koupit i lze použít jako pojivo ve větší koncentraci hladká pšeničná mouka.

Jako základní objemová složka dobře poslouží i obyčejný kukuřičný šrot, ke kterému přidáme další suroviny. V tomto ohledu se fantazii meze nekladou a proto je na nás jestli se rozhodneme pro masové či sladké pelety.

V tomto článku příkládám i několik osvědčených receptů, které se již osvědčili při praktickém lovu. Vzhledem k tomu, že s match prutem vyhledávám obvykle kapry a tak i samotné pelety jsou přizpůsobeny právě pro kapra popř. I další kaprovité kaprovité ryby jako je karas, cejn, popřípadě i plotičky.

Základní sladká varianta

Kukuřičný šrot

Pšeničný šrot

Pšeničné klíčky

Přeničný gluten

Ovocný nápoj Tang popř. jeho obdoba

Rostlinný olej

Melasa

Základní masová varianta

Kukuřičný šrot

Rybí moučka (ideální je lososová)

Pšeničné klíčky

Pšeničný gluten

Rybí olej (také lososový)

Melasa

Poměr jednotlivých složek není kritický, leč je třeba dbát správné konzistence. Výsledné těsto by se mělo snadno zpracovávat. Proto příliš řídké je třeba zahustit popř. zpracování příliš hutného těsta je obtížné a zbytečně namáhavé zvláště u vytlačovací pistole. Těsto je nutné dobře propracovat aby veškeré složky byly propojeny.

Foto návod pro výrobu pellet – krmných granátů

Jednoduchý příklad kdy k výrobě pelet byla použita komerční krmná směs, doplněna suchou hlínou. Po zformování jsou pelety sušeny na slunci do potřebné tvrdosti.

Přesné zakrmení základ úspěchu

V případě, že se nám podaří dosáhnout přesného zakrmení máme předpoklad pro úspěšný lov. Samozřejmě, že nelze vždy a všude počítat se vzrostlou rybou. Bohužel na většině našich vod jsou ryby lovitelné na plavanou poměrně malého vzrůstu pokud rybář chce vyzkoušet své štěstí a lovit větší ryby, tak bude muset navštívit vody, které k tomu vybízejí a to privátní revír.

Jak jsem se již zmínil, tak dopravit krmení na vybrané místo je základ. Vysušené pelety je snažší dostat na místo určení. Pokud je třeba dostat krmení na vzdálenější krmná místa je zde možnost využít prak. Při zakrmování standartní krmnou směsí je třeba vždy nutné směs dobře utáhnout aby se při letu nerozpadla a zároveň ji nechat natolik propustnou aby se na dne snadno rozpadla. To u správně připravených pelet není nutné a samozřejmě i zde odpadá práce s přípravou krmení na místě. Což je výhodné pokud máme málo čas a chceme co nejdříve mít krmné místo připravené k lovu. A proto je třeba první várku krmných pelet dopravit na určené místo ihned po příchodu k vodě aby pelety měli čas se

rozpadnout. A až poté si připravit vybavení pro lov.

Co říci na závěr. Nelze jednoznačně říci, že lov na pelety je efektivnější nebo, že jde nalovit větší množství ryb. Každopádně lov na pelety je srovnatelný s klasickým vnazením míchanou krmnou směsí. Jako hlavní výhody, které hovoří pro pelety jsou možnost přípravy dopředu, možnost delšího skladování, rybář zná skutečný složení pelet a ty může libovolně upravovat dle ročního období či úspěšnosti.

Naopak je třeba zmínit i nevýhody, a to jako je nutnost přípravy doma, špatná flexibilita výroby (tj. pokud vyrobíme špatnou směs a tedy i špatné pelety, tak je lepší je vyhodit než začít zkrmovat). Pelety mohou být revoluční i v plavané, ale zatím nemají našlápnuto tímto směrem. Na druhou stranu je na nás na rybářích, kteří rádi experimentují vyzkoušet a porovnat je s jinou krmnou kampaní a poté vyřknout ortel.

CARPMAX
iradio

- 05.6.2013 - ASUAN CUP 100H (Vysočina)
- 06.6.2013 - HOBBY-G cup Rosnička 2013 -čtyřdenní maraton (Pardubický)
- 07.6.2013 - Monsterbaits Boilies Cup Velký Přelov Černožice (Královéhradecký)
- 08.6.2013 - Kaprařský maraton 24 Sportovní rybolov Božice (Jihomoravský)
- 08.6.2013 - GP Včelín 2013 (Jihomoravský)
- 09.6.2013 - Předváděcí akce Karla Nikla - Brno (Jihomoravský)
- 18.6.2013 - Imothep carpmaraton (Slovensko)
- 21.6.2013 - Monsterbaits Boilies Cup Hadina (Vysočina)
- 21.6.2013 - Boilies Cup 48 hodin na Podnovoveském rybníce... (Jihočeský)
- 21.6.2013 - Mutant Cup 2 2013 - Velký Přelov - 48 hodin (Královéhradecký)
- 21.6.2013 - Carp Tour Řehačka 2013 (Praha)
- 21.6.2013 - Bohemia Carp Team Boilies Cup (2013) 48 hodin na... (Jihočeský)
- 22.6.2013 - Třeboňský kapr 2013 (Jihočeský)
- 22.6.2013 - Kaprařský maraton 24 (Jihomoravský)
- 22.6.2013 - 24 hodin non-stop jednotlivců (Pardubický)

I. IMPERIAL BAITS CUP

Štěrkovna Dolní Benešov

22.9.-29.9.2013

Týdenní maraton v lovu kaprů

Imperial Fishing

we love to fish!

Přemysl Čejp

TOP 3

Taková ryba, předčí všechny kapry. Lín nad pade ...

Zdolávání ze člunu je nezapomenutelný zážitek, a zvláště, když si vás vodí ryba nad 15kg :o)

Je radost, když se povede krásně stavěná a nikým nepoškozená ryba. Tento šupík je toho příkladem.

Přemysl
Čejp

BRODSKÝ MARATON 2013

Tak jak je již tradicí, tak i letos se koná jarní Brodský maratonek. A tak jako každý rok, tak ani letos nechybíme. Na tyto závody a revír jezdíme rádi, je tu klid a pohoda. Po příjemném přivítání pořadatelem p. Hrstkou, je na řadě losování. Vlastně jeden z nejdůležitějších kroků. Beru to na vědomí a vytahuji přijatelné místo č.3. Oddychnu si a věříme, že z tohoto místa něco uděláme.

První překážkou byla těžce sjízdná cesta na místa na druhé straně, ale všichni jsme na své loviště úspěšně doklouzali. Nazpátek to nikdo z nás moc růžově nevidí, zvláště když stále prší. Předpověď však hlásí hezky, tak se snad nazpátek vyhrabeme po suchém :o) V dešti přijíždíme, v dešti rozbalujeme, v dešti chytáme až do pozdních nočních hodin. Záběr, ale do večera nepřichází a tak vše připravujeme na noc. V noci Ondra boduje a vytahuje první kapříky. Ju, je to dobrý, víme na co berou :o) Ráno se dozvídáme, že to na celém rybníku není žádná sláva. Ochlazení s rybami asi hodně zamávalo, tak je to o pár týmech, kteří mají chycenou rybu.

Přes den se na nás usmívá sluníčko, ale i přes hřejivé sluneční paprsky a výraznější oteplení se rybám stále nechce. Tedy až na krajní Ondrův prut, na který záběrů přibývá. Zbytek náčiní máme pro okrasu :o) Záběry začíná mít i tým napravo, a tak to začíná být přetahovaná, kdo z koho :o) Neleníme a betonujeme místo, kde jsou záběry a

na všechny nastražujeme jedno a to samé, vyzkoušeného Bloodyho s plovoučkou. I přes to, jsou záběry na jeden prut. No nic, Ondra chytá, já se stávám plnohodnotným runnerem :o)

Na celém rybníku je situace prakticky stejná. Není moc týmů, co mají chycenou rybu. Což nás potěšuje, ale na druhou stranu, nebylo tu závodu, kdy by to takhle nebralo. Vždy to byl pro všechny

boj až do posledních chvil. zatím to tak nevypadá, ale vše se může změnit, tak jak se to již několikrát zde stalo. V noci se karta obrací a mám záběr, co záběr, pípák bliká všemi barvami a brzda navijáku v jednom ohni. Za chvíli už víme, koho jsem tak našťval, ze záběru se vyklubal krásný skoropatnáctikiláč :o)

Ondra udržuje tempo a stále se mu úspěšně daří proměňovat přesné hody v záběry a krásné kapříky. Tým

napravo však nelení a pár hodin před koncem zdolává dva jesetery, za které jsou dvojnásobné body. No, tohle bude hodně těsné. Naštěstí se nám do konce závodu podaří zdolat

3 kapříky a tak by to mohlo dopadnout :o)

Vyhlášení nám dělá radost. První flek, první stupínek, první místo je tam :o) Na druhém místě Černý, Kočí, tým, co nám šlapal na paty a nenechal nám nic zadarmo :o) A třetí kluci z Humpolce, Karlík s Toníkem, dalo by se říci, že veteráni těchto závodů :o) Jes, za tu dřinu to stálo, díky vodo, díky ryby, díky rozhodčím, díky všem závodníkům za pohodu, férovost, a že to vydrželi

až do konce. Pro mnohé to bylo více než utrpení. No, ale známe to taky, nemít celé závody záběr ...

Zvláštní poděkování p. Hrstkovi za pořádání těchto pohodových a férových závodů. Za to že se o nás dobře staral. Za dobrou stravu. A na podzim nashle :o)

poradí	stan.c.	jméno	kg	ks	nejtěžší	Město1/město2
2	3	Čep, Filip	184,06	23	85/14,82	Hradec Králové
1	2	Kočí, Černý	160,6	17	83/13,66	
29	30	Toniček Svoboda, Karel Hlaváček	54,92	7	82/14,9	
27	28	Junger Tomáš, Petr Svoboda	54,9	7	86/13,2	Lánov, Rohovl Bělá
30	32	Pástor Ladislav + 1	42,32	5	80/12,22	Benešov u Prahy
6	7	Janda Pavel, Mareš Jan.	37,02	4		Kutná Hora
19	20	Douda Dan + Douda	20,46	2	85/11,44	Chrastava
21	22	Kopr Josef, Taufer Marek	18,8	2	87/12,30	
4	5	Pepa Dítě + 1	15,98	2		Kutná Hora
8	9	Wojcik, Purma	11,48	1		
31	34	Kalošovi	10,7	1	85/10,7	Praha
5	6	Záruba, Holub	7,8	1		Turnov
24	25	Richtrovi	6,9	1		DKn/L, Úpice
28	29	Vondra Vlastík, Radek Macháně	6,82	1		Humpolec
26	27	Bartůšek + Bartůšek	6,6	1		
12	13	Zaňka Petr, Pokorný Ondřej	6,36	1		
23	24	Pech Jiří, Hanuš Drahoslav	5,78	1		
32	35	Potoma Pavel, Čtvrtna Martin	0,1	0	lín	
3	4	Sejkanič, Rod	0	0		Smidary
7	8	Procházka Martin, Svoboda Tomáš	0	0		Mladá Boleslav
9	10	Bartoš, Horáček	0	0		Trutnov
10	11	Brzobohatý Jan, Klaban Petr	0	0		Nové Město n/M
11	12	Pavlíček Aleš, Polák Roman	0	0		Dolní Ředice
13	14	Máslo, Tajchman	0	0		
14	15	Schejbal Jiří +1	0	0		Zdice
15	16	Račák Drahoš, Polák	0	0		
16	17	Živný Pavel, Vopelák Antonín	0	0		Slapanice
17	18	Novotný Vojtěch +1	0	0		
18	19	Cipris Antonín, Dan	0	0		Brno
20	21	Hlava, Bartáček, Pilnáček	0	0		Vyškov, NMNM
22	23	Černý Zdeněk, Roháč Karel	0	0		
25	26	Černý Zdeněk	0	0		

Váš *Kamelot*

Květen 2013

INFORMACE Z VAŠEHO KRAJE

ROZHOVOR
S TOMÁŠEM MAGNUSKEM
A LADISLAVEM ŽUPANIČEM

ALICIA KEYS

JARNÍ BYLINKY
NA HUBNUTÍ

KVĚTNOVÉ
PRANOSTIKY

ŘEMESLA NAŠICH PŘEDKŮ

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ
INFOSERVIS

Jedlíci
aneb
Sto kilo lásky

MAGNUSFILM
FILM PRODUCERS & DISTRIBUTORS
**V KINECH OD
2.5.2013**

CarpMAX: Nejčtenější elektronický kaprařský magazín

twitter facebook issuu twitter facebook issuu

2013 CARP MAX červen

elektronický kaprařský magazín

I. IMPERIAL BAITS CUP

www.carpmax.cz - www.carpmax.mrk.cz

PŘÍŠTÍ VYDÁNÍ CARP MAX VYCHÁZÍ 01.07.2013